

Open your mind. LUT.
Lappeenranta University of Technology

29/3/2011

VAIHTORAPORTTI

Saint Petersburg State University of Engineering and Economics

Syksy 2010

Markus Järvenpää

Heidi Muranen

SISÄLLYSLUETTELO

1 JOHDANTO.....	1
2 ALKUVALMISTELUT.....	2
2.1 Viisumi.....	2
2.2 Rokotukset, matkavakuutus ja HIV-testi.....	2
2.3 Mitä kannattaa ottaa mukaan.....	3
3 ASUMINEN.....	4
3.1 Hotel Engecon.....	5
4 OPIKESKUS ENGECONISSA.....	7
4.1 Kurssien suorittaminen.....	8
4.2 Kampusalue.....	9
5 ELÄMÄ PIETARISSA.....	10
5.1 Hintataso.....	10
5.2 Näkemisen arvoista.....	10
5.3 Vapaa-aika.....	11
6 MATKUSTAMINEN VENÄJÄLLÄ.....	12
7 LOPUKSI.....	13

1 JOHDANTO

Vietimme syksyn 2010 vaihto-opiskelijoina viiden miljoonan ihmisen kaupungissa Pietarissa. Tavoitteenamme oli oppia venäjää ja samalla saada kaikki mahdollinen irti maailman pohjoisimmasta miljoonakaupungista. Lähdimme Pietariin yhdessä pariskuntana, koska molemmat halusimme vielä ulkomaankokemuksen ennen opintojen päättymistä ja kohteen valintakin onnistui yhteisymmärryksessä.

Tehtyämme päätöksen siitä, että lähdemme vielä opintojen loppusuoralla vaihtoon ei Venäjä ollut ainoa vaihtoehtomme. Tutkittuamme eri vaihtoehtoja huomasimme, että paras kohde meille molemmille oli kuitenkin epäilyksettä Venäjä. Meillä molemmilla oli jo pohjaa venäjän kielessä ja arvelimme kielitaidon parantamisen olevan erittäin hyödyllistä tulevaisuuden kannalta. Aluksi hieman epäilytti esimerkiksi asumisolosuhteet ja turvallisuus Pietarissa, mutta otettuamme asioista selvää arvelimme, ettei Pietari juurikaan eroa muista Euroopan suurkaupungeista ja voisimme huoletta muuttaa sinne viideksi kuukaudeksi.

Kotikatu - Sotsialisticheskaya ulitsa

2 ALKUVALMISTELUT

Pakkaamisen lisäksi Venäjälle muuttaminen vaatii hieman muitakin toimenpiteitä. Myös henkinen valmistautuminen on suotavaa ja turhat ennakkoluulot kannattaa yrittää unohtaa mahdollisimman tehokkaasti. Venäjälle opiskelemaan lähtevän on huolehdittava tietyt asiat kuntoon jo Suomessa, kuten viisumi, rokotukset ja matkavakuutus.

2.1 Viisumi

Tärkein alkuvalmistelu Venäjälle lähtevällä on viisumin hankkiminen. Sen saamiseen on hyvä varata aikaa noin kuukausi riippuen siitä, mitä kautta viisumia anoo. Venäläisestä yliopistosta lähetettiin kutsu, joka vaadittiin viisumianomuksen liitteeksi. Kesällä 2010 Venäjän konsultaatin kanssa suoraan asioidessa viisumin sai 35 eurolla. Käsittelyyn oli varattava kolme viikkoa ja kaikki tarvittavat dokumentit olisi pitänyt henkilökohtaisesti viedä ja hakea joko Helsingin tai Turun konsulaatista. Helpommaksi vaihtoehdoksi koimmekin hoitaa asian matkatoimiston kautta, jolloin viisumille tuli hintaa postituskuluineen noin 60 euroa ja viisumin saamiseen meni postituspäivät mukaan lukien vain viisi päivää.

2.2 Rokotukset, matkavakuutus ja HIV-testi

Hyvissä ajoin ennen Venäjälle matkustamista kannattaa käydä lukemassa Suomen ulkoministeriön antamat matkustustiedotteet. Sieltä saa kaiken tarvittavan ja ajankohtaisen tiedon koskien muun muassa turvallisuutta ja terveyttä. Venäjälle lähtijän on syytä kuitenkin ottaa ainakin sekä A- että B-hepatiittirokotukset. Muiden rokotteiden voimassaolo kannattaa tarkistaa. Matkavakuutus ja sen ehdot liittyen pitkään maassa oleskeluun tulee ottaa selville ennen lähtöä. Venäjällä myöhemmin hankittavaa monikertaviisumia varten vaaditaan HIV-testistä todistus. Me teimme 10 euroa maksavan testin Pietarissa. Mikäli elämysretki venäläiseen sairaalaan ei houkuta, voi testin tehdä Suomessa ennen lähtöä.

2.3 Mitä kannattaa ottaa mukaan

Engeconin järjestämässä asuntolassa ei ollut valmiina keittiötarvikkeita. Jotakin siis kannattaa ehkä ottaa mukaan Suomesta ettei kaikkia hankintoja tarvitse tehdä heti ensimmäisenä päivänä. Pietarissa pärjää hyvin pitkälle samoilla varusteilla kuin Lappeenrannassakin, mutta kannattaa ottaa huomioon, että Suomessa hankitulla viisumilla ei voi lähteä pois Venäjältä, koska samalla viisumilla ei pääse takaisin vaikka se olisi voimassa. Venäjälle saapumisen jälkeen alkaa uuden, monikertaviisumin anominen, jonka saaminen voi kestää kuukauden tai pahimmillaan kolme kuukautta. Syksyllä vaihtoon lähtevän tulee siis varautua siihen, että kelit kylmenevät ennen kuin voi hakea Suomesta täydennystä vaatekaappiin. Pietarin kadut ovat talvella melko huonossa kunnossa, koska katujen sulana pitämiseen käytetään suolaa, jolloin kaduilla on lähes aina loskaa ja vettä (kovilla pakkasilla loska jäätyy kumpareiksi). Vedenpitävät kengät ovatkin pelastus Pietarin talvessa.

3 ASUMINEN

Engeconiin tuli vaihto-opiskelijoita Suomen lisäksi Tsekeistä, Hollannista, Ranskasta ja Saksasta. Kaikki vaihto-opiskelijat asuivat yliopiston nimeä kantavassa asuntolassa, josta kv-toimisto järjesti huoneet. Oli erittäin hyvä asia, että kaikki vaihto-opiskelijat asuivat samassa paikassa, sillä opintoihin liittyvä informaatio kulki toisinaan vain puskaradion kautta. Lisäksi asuntolan keittiössä oli monia mukavia koko vaihtariporukan voimin järjestettyjä illanviettoja.

Asumisjärjestelyt saattavat kuitenkin muuttua tulevaisuudessa, sillä valtion omistamaa hotellia/asuntolaa oltiin syksyn lopussa yksityistämässä. Vaihtoehto asuntolassa asumiselle on vuokrata asunto omatoimisesti. Harkitsimme tätä vaihtoehtoa aluksi, mutta päätimme kuitenkin turvautua aiemmin vaihdossa olleiden hyväksi toteamaan asuntolaan. Yksityiseltä vuokratessa olisi hyvä olla mukana joku, joka tuntee käytännön asiat ja vuokramarkkinat Pietarin seudulla. Asuntojen kunto vaihtelee laidasta laitaan, eikä vuokran suuruus välttämättä kerro mitään asunnon kunnosta.

Otis pelastaa, jos jäät asuntolan hissiin jumiin.

3.1 Hotel Engecon

Asuimme siis vaihtoajan Hotel Engecon -nimisessä asuntolassa. Asuntolassa on sekä hyvin varusteltuja hotellihuoneita, että askeettisemmin sisustettuja huoneita lähinnä opiskelijoiden käyttöön. Asuntola oli yleisilmeeltään siisti ja yleisiä tiloja siivottiinkin päivittäin. Jokaisessa kerroksessa oli muutama suihku ja WC, joihin ei juuri koskaan tarvinnut jonottaa. Keittiöitä oli aluksi vain yksi, joka oli aivan liian vähän viidessä kerroksessa asuvien opiskelijoiden käyttöön. Syksyn aikana valmistui kuitenkin toinen keittiö, jolloin ruuanlaitto asuntolassa onnistui jo ongelmitta.

Asuntola sijaitsee hiljaisen kadun varrella kaupungin keskustan tuntumassa Vladimirska ja Zvenigorodskaya -metroasemien välissä. Kaikki tarvittava löytyi kävelymatkan päästä. Huoneemme ikkuna oli sisäpihalle päin, joten kadulta kantautuvat äänet eivät häirinneet. Silloin tällöin joku onneton onnistui kuitenkin jäämään autonsa kanssa pohjasta kiinni lumeen sisäpihallamme, jolloin pääsimme nauttimaan kymmenen minuutin kestoisesta täyskaasutuksesta pakokaasun tuoksuineen.

Talvimaisema huoneen ikkunasta.

Asuntolan asukkaita suojasi ympäri vuorokauden ulko-oven lähettyvillä päivystänyt vartija. Vartioinnin tehokkuudesta heräsi tosin välillä epäilyksiä, kun vartija vaihtoi yöksi nallepyjaman ja heittäytyi vastaanoton sohvalle nukkumaan. Ilmeisesti näistä kauneusunista johtuen vaihto-opiskelijoille oli asetettu kotiintuloaika. Kello 01:00-06:00 asuntolasta poistuminen ja sinne saapuminen oli kielletty. Tämä sääntö oli kuitenkin suosituksenomainen, sillä toisinaan viikonloppuisin kotiintulo ajoittui juuri kyseiselle aikavälille, eikä sisäänpääsyn kanssa ollut koskaan ongelmia.

Henkilökunnan osalta eniten hämmennystä aiheuttanut ammattiryhmä olivat siivoojat. Toisinaan nämä rouvat saattoivat selittää kovaäänisesti asiaansa muutaman minuutin monologina, tietysti venäjäksi. Kuulijan tehtäväksi jäikin muodostaa ymmärtämistään sanoista johtopäätökset siitä, mitä siivooja mahdollisesti halusi. Välillä siivoojat vaihtelivat jääkaappien paikkoja, välillä he taas halusivat tarkistaa ettei esimerkiksi huoneen varustukseen kuulunut 14 tuumainen Rubin -merkkinen televisio ollut päätynyt pitkäkyntisten käsiin. Vastaanoton työt sen sijaan olivat erittäin mukavia ja puhuivat kohtalaisesti englantia.

4 OPISKELU ENGECONISSA

Opinnoissa, viisumiasioissa ja oikeastaan kaikessa mahdollisessa meitä auttoi aina Engeconin kv-toimisto. Heti ensimmäisenä päivänä rekisteröitymisen jälkeen kv-toimiston Yulia lähti kanssamme ostamaan kännykkäliittymät ja hän tarjoutui auttamaan myös valuutan vaihtamisessa. Kv-toimiston apu erityisesti viisumiasioissa helpotti elämäämme huomattavasti eikä meidän tarvinnut tehdä juuri mitään monikertaviisumimme eteen. Kv-toimisto täytti lomakkeemme oikein ja jonotti niiden kanssa maahanmuuttovirastossa. Viisuminkin saimme hakea suoraan kv-toimistosta, kun se oli valmistunut. Rekisteröityminen hoidettiin kv-toimistossa ja se maksoi noin 8 euroa. Rekisteröityminen piti tehdä aina, kun palasi Pietariin ulkomailta tai muualla Venäjällä käymisen jälkeen.

Saimme viisumimme marraskuussa noin 2,5 kuukautta maahan tulomme jälkeen. Meitä ei haitannut viisumin pitkä käsittelyaika, sillä meillä ei ollut kiirettä Suomeen. Syynä pitkään käsittelyaikaan oli kv-toimiston mukaan se, että he halusivat ensin toimittaa meille opiskelijakortit ennen kuin aloittavat viisumien anomisen. Opiskelijakorttien saamiseen meni kuukausi. Syynä opiskelijakorttien pitkäkköön toimitusaikaan oli kuuleman mukaan se, että rehtori ei ollut ehtinyt allekirjoittaa papereita, jotka korttien valmistamiseen vaadittiin. Ja koska meillä ei ollut opiskelijakortteja, meillä ei ollut kulkukortteja yliopistolle. Vietimme monta mahtavaa hetkeä vartijoiden kanssa keskustellen ja yleensä tuloksetta. Ei kulkukorttia, ei pääsyä yliopiston tiloihin. Kun olimme pari viikkoa pyytäneet väliaikaisia kulkukortteja kv-toimistosta, he viimein ymmärsivät, että opiskeleminen oli hiukan hankalaa ilman pääsyä yliopiston tiloihin ja saimme vierailijoille tarkoitetut kulkukortit.

Viisumikäsittelyn aikana ilmeni, että meidän kaikkien vaihto-opiskelijoiden tulisi maksaa viisumin lisäksi venäläisestä matkavakuutuksesta noin 50 euroa. Meillä kaikilla oli matkavakuutus hankittuna jo kotimaistamme emmekä ihan noin vain aikoneet maksaa toisesta vakuutuksesta. Meidän olisi pitänyt toimittaa venäjänkielinen käännös matkavakuutuksestamme, jotta maahanmuuttovirasto olisi voinut tarkistaa vakuutuksemme pätevyyden. Suurin osa suomalaisista vakuutusyhtiöistä ei tarjoa venäjänkielistä vakuutustodistusta. Niinpä annoimme englanninkieliset versiot, jotka onneksi kelpasivat ja viisumin hinnaksi tuli 25 euroa.

4.1 Kurssien suorittaminen

Suoritimme Engeconissa molemmat 22 opintopistettä. Tärkein kurssi oli venäjän kielen kurssi, sillä ensisijaisesti venäjää olimme tulleet Pietariin opiskelemaan. Muut suorittamamme kurssit olivat englanninkielisiä.

Kielikurssin ensimmäisellä tunnilla meidät jaettiin kolmeen ryhmään tason mukaan. Kaikilla ryhmillä oli kuusi oppituntia viikossa jaettuna kahdelle eri kerralle. Jokaisessa ryhmässä oli alle kymmenen oppilasta, joten opetus oli melko intensiivistä. Ykkösryhmä oli aloittelijoiden ryhmä ja siellä olivat lähinnä ne opiskelijat, joilla ei ollut mitään pohjaa venäjän kielessä. Kakkosryhmän opettaja, Olga, oli todella innokas opettaja ja aluksi järjestikin pari ylimääräistä tuntia viikossa opiskelijoiden toiveesta. Olga puhui hyvin englantia, mikä oli melko välttämätöntä kielioppiasioiden opetuksessa. Harmillisesti Olga sairasteli paljon ja tunteja oli välillä peruttu – usein ilman ennakoilmoitusta ja opiskelijat tekivät hukkareissun yliopistolle.

Kolmosryhmän opettaja, Jana, puhui aina vain ja ainoastaan venäjää. Janan opetuksessa kuullunymmärtäminen kehittyi vauhdilla. Tunneilla ”pakotettiin” reagoimaan kysymyksiin aina jollakin tavalla, mikä myös kehitti kielitaitoa. Tunnit muuttuivat syksyn edetessä hieman tylsiksi, sillä ne menivät aina samalla kaavalla ja puheenaiheet eivät aina olleet kaikkein kiinnostavimpia. Kielen opetuksen olisi voinut järjestää paremminkin, mutta onneksi meillä molemmilla kielitaito kehittyi syksyn aikana merkittävästi. Luonnollisesti kielen oppimiseen vaikutti myös itseopiskelu sekä kielen käyttö vapaa-ajalla.

Muut kurssit olivat Labour market transformations in Russia and EU, World Economy ja Doing business and investing in the Russian Federation. Edellä mainituista kurseista ensimmäinen oli mielenkiintoisin, sillä emme kumpikaan olleet opiskelleet kyseisiä asioita aikaisemmin. Kurssi suoritettiin intensiivisesti muutaman viikon aikana, sillä nuori venäläinen naisopettajamme päätti muuttaa Saksaan kesken lukukauden. Teimme kurssilla melko paljon töitä suomalaisen mittapuun mukaan. Luimme paljon artikkeleita ja luennoille valmistelimme pieniä esityksiä. Meitä osallistui kurssille yhteensä neljä opiskelijaa, jolloin kurssilla oli paljon keskustelua ja rento ilmapiiri. Meidän kahden suomalaisen lisäksi kurssille osallistui yksi saksalainen ja yksi hollantilainen, jolloin saimme tietoa Venäjän lisäksi Saksan ja Hollannin työmarkkinoista.

World Economy, kuten useimmat muutkin kurssit Engeconilla, oli peruskurssi, jossa emme juurikaan oppineet uutta. Opettajana oli brittiläinen mies, joka ei vaatinut opiskelijoiltaan mitään. Kurssilla ei tarvinnut tehdä minkäänlaista harjoitustyötä tai tenttiä. Doing business and investing in the Russian Federation olisi mielellään saanut kestää koko syksyn ajan, mutta se alkoi vasta marraskuun lopulla ja kesti vain viisi viikkoa. Luennoilla katsottiin paljon brittiläisiä dokumentteja venäläisistä oligarkeista. Tämä johtui mahdollisesti siitä, että venäläisen miesopettajan englannin kielen taito ei ollut ihan sujuvimmasta päästä. Opettajamme kertoi kuitenkin videoiden katselun ohella mielenkiintoisia juttuja mafiasta ja muista liiketoimintaa mahdollisesti hankaloittavista asioista.

4.2 Kampusalue

Engeconilla on useita rakennuksia ympäri Pietaria. Useimmat sijaitsevat kuitenkin melko lyhyen matkan päässä päärakennuksesta. Kv-toimisto ja päärakennus sijaitsevat molemmat ulitsa Maratalla ja ovat lähellä vaihto-opiskelijoiden asuntolaa. Venäjän tunnit ja muutamat muut luennot olivat 7:nnellä Krasnoarmeiskajalla, noin kahden ja puolen kilometrin päässä asuntolasta. Matka ei ollut kovin pitkä kävellen, mutta sinne pääsi myös marsutkalla sekä metrolla. Metro ei ollut tuolla matkalla kovin järkevä, koska matkaan meni yhtä paljon aikaa kävellen. Päärakennuksessa oli suurin osa muista luennoista.

5 ELÄMÄ PIETARISSA

Pietarin keskusta on yhtä turvallinen paikka kuin mikä tahansa muu miljoonakaupunki. Lähiöissä tilanne saattaa muuttua turvattommaksi, mutta meillä tai muilla vaihto-opiskelijoilla ei ollut minkäänlaisia ongelmia myöskään lähiöissä. Yleinen varovaisuus ja terve järki riittävät pitämään lompakon tallessa, mutta ongelmia kerjätessä niitä varmasti myös kohtaa.

5.1 Hintataso

Hintataso Suomeen verrattuna vaihtelee tuotteittain. Pääsääntöisesti Venäjällä tuotetut hyödykkeet ovat halvempia, ja maahantuodut tuotteet kalliimpia kuin Suomessa. Ulkona syöminen on yleensä halvempaa kuin Suomessa, sillä esimerkiksi Bic Mac -hampurilainen maksaa 72 ruplaa, eli alle kaksi euroa. Ravintoloissa, kahviloissa, baareissa ja yökerhoissa sekä hinnat että laatu vaihtelevat kuitenkin suuresti. Kuulopuheiden perusteella löytää yleensä ne hinnan ja laadun suhteelta optimaalisimmat opiskelijavaihtoehdot. Toisaalta Pietari on täynnä mahdollisuuksia, joten kaupungilla kävellessä saattaa löytää hyvinkin idyllisen illanviettopaikan.

5.2 Näkemisen arvoista

Pietarissa riittää nähtävää ja nähtävyyksien kierteleminen kannattaa aloittaa hyvissä ajoin. Venäläisen opiskelijakortin avulla moneen kirkkoon ja museoon pääsee sisään ilmaiseksi. Suomesta saapuvien vieraiden iloksi kannattaa varata limusiini muutamaksi tunniksi, jonka avulla tunnetuimpien nähtävyyksien ja Pietarin kaupungin näkeminen onnistuu loisteliaasti huonommallakin säällä.

Turistikauden ollessa ohi monet nähtävyydet ovat restauroitavana, mutta toisaalta muita turisteja on vähemmän ja jonottamiselta pystyy usein välttymään. Toisaalta esimerkiksi Katariinan palatsiin ja Pietarhoviin kannattaa tutustua lämpimällä ilmalla. Yksi alkusyksyn suosikinähtävyyksistämme olivat Nevan sillat, jotka nousevat yöllä ylös sallien lukuisten öljytankkereiden liikennöinnin jokea pitkin.

5.3 Vapaa-aika

Suorittamillamme kursseilla ei ollut kovin paljon luentoja ja meille jäi mukavasti vapaa-aikaa. Hankimme parin viikon Pietarissa oleskelun jälkeen kuntosalikortit. Kiersimme muutamalla salilla neuvottelemassa muutaman kuukauden sopimuksesta, mutta monet salit olivat kalliita ja vaativat vuoden sopimuksen. Kohtuuhintainen sali löytyi noin 2,5 kilometrin päästä asuntolalta. Kazanskaya ulitsan Planeta Fitnessissä saimme tehtyä kolmen kuukauden sopimuksen 120 eurolla. Samalla salilla kävi paljon vaihto-opiskelijoita myös muista yliopistoista. Ennen kuntosaliharjoittelun aloittamista piti käydä kuntosalin omassa lääkärintarkastuksessa. Tarkastus kesti puoli tuntia, johon kuului muun muassa venäjänkielisen lomakkeen täyttö, verenpaineen mittaaminen sekä saunomisohjeiden laadinta. Lääkäri luonnollisesti puhui vain venäjää.

Jääkiekon, jalkapallon ja koripallon ystäville Pietarin seurukset tarjoavat loistavaa viihdettä. Varsinkin jääkiekkopelien liput ovat pelien tasoon nähden erittäin halpoja, sillä hallin parhaimpien paikkojen hinnalla ei pääse seuraamaan SM-liigan peliä edes seisomakatsomoon! Lisäksi tunnelma hallissa on aivan eri luokkaa kuin suomalaisten joukkueiden peleissä. Monet sunnuntait vietimmekin Pietarin jääpalatsissa SKA:n huippupelaajien otteita seuraten.

6 MATKUSTAMINEN VENÄJÄLLÄ

Kävimme vaihto-opintojen aikana kaksi kertaa Suomessa. Suomesta Venäjälle pääsee tällä hetkellä nopeimmin junalla. Me kuitenkin matkustimme eniten bussilla, sillä se oli huomattavasti halvempaa kuin junalla kulkeminen. Bussilipun hinta Suomesta ostettuna oli 40 euroa, Venäjältä ostettuna hiukan kalliimpi. Bussi kulki ilman vaihtoja Pietarin ja Tampereen välillä ja matka sujui aina todella hyvin. Kun muutimme, menimme melko ison tavaramäärämme kanssa laivalla Helsingistä Pietariin, joka myös oli ihan mukava tapa matkustaa.

Venäjän sisällä matkustimme kerran Viipuriin ja kerran Moskovaan. Viipuriin teimme päivän matkan bussilla ja elektritskalla. Viipurissa ehtii hyvin muutaman tunnin aikana kävelemään kaupungilla ja käväisemään Viipurin linnassa. Bussit Viipuriin lähtevät Pietarissa Parnasin metroaseman ulkopuolelta 20 minuutin välein. Elektritskamatka Viipurista Pietariin oli erittäin tunnelmallinen. Juna pysähtyi ainakin 20 kertaa 2,5 tunnin matkan aikana ja junaan hyppäsi erityisesti sienestäjiä korit täynnä sieniä. Viimeisen tunnin ajan junassa oli enää seisomapaikkoja jäljellä.

Moskovaan matkustimme kuuden hengen porukalla yöjunalla molempiin suuntiin. Yöjunasta valitsimme kakkosluokan makuuvaunut, jolloin matkat maksoivat 85 euroa edestakaisin. Moskovassa yövyimme Godzillas nimisessä hostellissa, joka sijaitsi rauhallisella alueella kävelymatkan päässä Kremlistä. Hostelli oli todella siisti ja viihtyisä ja sitä voi suositella kaikille Moskovan matkaajille. Kahden hengen huone maksoi 50 euroa yö. Samalla hinnalla olisi voinut päästä yöpymään neljän tähden hotelliin 20 kilometrin päähän keskustasta, mutta muutaman päivän reissulla kannattaa asua lähellä nähtävyyksiä. Moskovassa sai huomata, että Pietari on oikein rauhallinen ja pieni kaupunki. Moskovan metron aamuruuhka oli jotain, mihin ei pystynyt ennalta varautumaan. Moskova oli ehdottomasti nähtävä, mutta mielestämme Pietari on paljon viihtyisämpi kaupunki ja siksi myös parempi vaihtokohde.

7 LOPUKSI

Vaihtokokemus oli erittäin positiivinen ja suosittelimme Pietaria ja Engeconia kaikille vaihtopintoja suunnittelevalle. Kielitaitomme karttui ehdottomasti tehokkaammin kuin Suomessa venäjän tunneilla istuessa. Pietari opetti meille kielen lisäksi paljon elämästä suurkaupungissa sekä luonnollisesti venäläisestä kulttuurista.

Me sopeuduimme venäläiseen kulttuuriin melko nopeasti, mutta välillä tuli tilanteita, jolloin oli vaikea ymmärtää venäläisiä tapoja. Pelkällä pitkällä pinnalla pärjää Venäjällä jo hyvin, mutta usein venäjän kielen taito auttaa edes jonkin verran. Oli myös tilanteita, joissa kielitaito ei olisi muuttanut asiaa mitenkään. Esimerkiksi, kaupasta ei todellakaan saanut aina sitä mitä oli tullut hakemaan tai siellä myytiin huoletta pilaantunutta maitoa, vaikka kylmähyllyt olivat olleet jo toista päivää rikki. Ja junalippujen ostaminen kuudelle hengelle kesti yli puoli tuntia, sillä kassaneiti näppäili jokaisen lipun, matkustajan nimen ja passinumeron erikseen, otti maksun neljässä erässä ja tulosti ne ennennäkemättömän hitaalla tulostimella. Jonotuksen kestosta lienee turha edes kertoa.

Kaikista kommelluksista ja vaikeuksista huolimatta koimme, että voisimme asua Pietarissa pidemmänkin aikaa. Pidimme Pietarista erityisesti siksi, koska siellä on paljon ajanviettomahdollisuuksia. Kävimme usein ulkona syömässä, katsomassa jääkiekkoa ja koripalloa tai tutkimassa nähtävyyksiä, lähiöitä ja puistoja. Metrolla pääsee edullisesti melko kauaskin kaupungin keskustasta. Hintataso on muutenkin vielä sen verran kohtuullinen, että suomalaisen opiskelijan budjetilla pystyy hyvin tutustumaan moniin Pietarin tarjoamiin mahdollisuuksiin. Ihastuimme Pietariin kovasti ja jo kotimatalla pohdimme seuraavaa mahdollisuutta matkustaa Venäjälle!